

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, M. Collins, N. Travers και D. O'Hagan)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J. — S. Pilczner)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 96, 98 (σε συνδυασμό με το παράρτημα III) και 110 της οδηγίας του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ.1) — Εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής στην παράδοση λαγωνικών και ίππων μη χρησιμοποιούμενων για την παρασκευή τροφίμων που προορίζονται για κατανάλωση από ανθρώπους ή από ζώα, στη μίσθωση ίππων και σε ορισμένες υπηρεσίες σπερματεγχύσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, προβλέποντας την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας 4,8 % στις παραδόσεις λαγωνικών και ίππων που δεν χρησιμοποιούνται συνήθως στην παρασκευή τροφίμων για ανθρώπινη ή ζωική κατανάλωση στη μίσθωση ίππων και σε ορισμένες υπηρεσίες σπερματεγχύσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96, 98, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, και 110 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-216/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Ειδικοί φόροι κατανάλωσης — Προϊόντα καπνού κτηθέντα εντός κράτους μέλους και μεταφερθέντα σε άλλο κράτος μέλος — Αποκλειστικώς ποσοτικά κριτήρια εκτίμησης — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή)

(2013/C 141/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και O. Beynet)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και N. Rouam)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 34 ΣΛΕΕ και της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (EE L 76, σ. 1), και ιδίως των άρθρων της 8 και 9 — Εθνική ρύθμιση που επιβάλλει οικονομικές κυρώσεις πέραν ορισμένων ορίων σε περίπτωση κατοχής προϊόντων καπνού που αποκτήθηκαν σε ένα κράτος μέλος και μεταφέρονται σε άλλο — Αποκλειστικώς ποσοτικά κριτήρια εκτίμησης — Ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, χρησιμοποιώντας αμιγώς ποσοτικό κριτήριο για την εκτίμηση του εμπορικού χαρακτήρα της κατοχής από ιδιώτες επεξεργασμένου καπνού προερχόμενου από άλλο κράτος μέλος αλλά και εφαρμόζοντας το κριτήριο αυτό ανά ιδιωτικό όχημα (και όχι ανά άτομο) και συνολικώς για όλα τα προϊόντα καπνού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και, ειδικότερα, από τα άρθρα 8 και 9 αυτής.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 226 της 30.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Viega GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-276/11 P) (¹)

[Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμφωνία — Τομέας συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και κράματα χαλκού — Σύνδεση σωληνώσεων για συγκόλληση και λιθοκόλληση — Διεξαγωγή και εκτίμηση των αποδείξεων — Αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της αναλογικότητας]

(2013/C 141/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Viega GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: J. Burrichter, T. Mäger και M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka, R. Sauer, και A. Böhle, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2011, T-375/06, Viega GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με την οποία η προσφεύγουσα είχε ζητήσει την ακύρωση της απόφασης C(2006) 4180 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ σχετικά με συμφωνία επιχειρήσεων στον τομέα των συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και κράματα χαλκού, ή, επικουρικά, τη μείωση του προστίμου που της είχε επιβληθεί — Παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως — Παραβίαση των αρχών που διέπουν τη διαδικασία έρευνας — Παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Viega GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 238 της 13.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Mohamed Aziz κατά Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Υπόθεση C-415/11) (¹)

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Διαδικασία εκτελέσεως ενυπόθηκης απαίτησεως — Δικαιοδοσία του εθνικού δικαστηρίου της ουσίας — Καταχρηστικές ρήτρες — Κριτήρια εκτιμήσεως)

(2013/C 141/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mohamed Aziz

κατά

Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Mercantil — Ερμηνεία του σημείου 1, στοιχεία ε) και ς), του παραρτήματος της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Ρήτρες έχουσες ως αντικείμενο ή ως συνέπεια τη σε βάρος του καταναλωτή που δεν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του απαίτηση καταβολής δυσανάλογα υψηλού ποσού αποζημιώσεως — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Διατάξεις του εθνικού δικονομικού δικαίου στον τομέα της αναγκαστικής εκτελέσεως κατά βαρυνόμενων με υποθήκη ή ενέχυρο πραγμάτων, οι οποίες περιορίζουν τους λόγους ανακοπής που μπορεί να προβάλει ο καθύς η εκτέλεση

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει μια κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, ενώ δεν προβλέπει στο πλαίσιο διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαίτησεως λόγους ανακοπής αντιλούμενους από τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας η οποία αποτελεί βάση του εκτελεστού τίτλου, δεν παρέχει στο δικαστήριο της ουσίας, το οποίο είναι αρμόδιο για την εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας τέτοιας ρήτρας, τη δυνατότητα λήψεως προσωρινών μέτρων, όταν η λήψη των μέτρων αυτών είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της αποφάσεώς του.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:
  - η έννοια της «σημαντικής ανισορροπίας», σε βάρος του καταναλωτή πρέπει να εκτιμάται διά της αναλύσεως των εθνικών κανόνων που ισχύουν ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων, προκειμένου να εκτιμηθεί αν, και, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό, η σύμβαση περιάγει τον καταναλωτή σε έννομη κατάσταση λιγότερο ευνοϊκή σε σχέση με εκείνη που προβλέπει η εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία. Ομοίως, είναι χρήσιμο προς τούτο να εξεταστεί η νομική κατάσταση του εν λόγω καταναλωτή, λαμβανομένων υπόψη των μέσων που διαθέτει, σύμφωνα με την εθνική κανονιστική ρύθμιση, για την παύση της χρήσεως καταχρηστικών ρητρών·
  - για να εξακριβωθεί η εν λόγω ανισορροπία δημιουργείται «παρά την απαίτηση καλής πίστης», πρέπει να εξεταστεί αν ο επαγγελματίας, έχοντας συμβληθεί νομίμως και θεμιτώς με τον καταναλωτή, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι ο καταναλωτής θα δεχθεί την οικεία ρήτρα κατόπιν ατομικής διαπραγματεύσεως.

Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/13 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το παράρτημα στο οποίο παρέμπει η διάταξη αυτή περιλαμβάνει ενδεικτικό και όχι εξαντλητικό κατάλογο των ρητρών που μπορούν να κριθούν καταχρηστικές.

(¹) ΕΕ C 331 της 12.11.2011.